

‘Verdacht’

Over de tegenstand vanuit onze maatschappij ten opzichte van christelijke bedieningen onder homoseksuelen

door Reitze Siebesma

Het was mijn vrouw al opgevallen dat een busje van de politie een of meerdere malen voorbij ons huis was gereden, maar we realiseerden ons op dat moment niet dat wat er gaande was te maken had met ons. Ons huis was enkele uren in de gaten gehouden door journalisten van een Belgische commerciële tv-zender. Nadat de naam Different in het bekende tv-programma *Terzake* was gevallen, werd ik door verschillende mensen uit de Belgische media opgebeld. Deze contacten verliepen op een correcte wijze en zo hoort dat ook. Dat kan niet gezegd worden van de manier waarop deze tv-zender te werk ging. Men had geen contact met mij opgenomen, maar was wel begonnen met een ‘buurtonderzoek’. Helaas voor hen troffen zij onze buurman aan, – hij is overigens niet op de hoogte van mijn activiteiten voor Different – die zich aan de gang van zaken stoorde en vervolgens de politie opbelde. Er is overigens niets uit dit ‘buurtonderzoek’ gekomen dat het vermelden op tv waard was, in ieder geval hebben we er niets meer van gehoord.

Verf

Dit incident illustreert de spanning waarmee veel werkers in christelijke bedieningen onder homoseksuelen in tal van landen te maken krijgen. Blijkbaar zijn wij een vreemde eend in de bijt. In onze moderne maatschappij wordt het geluid dat wij laten horen als ‘verdacht’ ervaren. Soms krijgen dit soort bedieningen te maken met vandalisme, gepleegd door actiegroepen die op deze wijze protesteren tegen onze praktijken.

EHAH weet hierover mee te praten. Ongeveer twee jaar geleden werd de voorgevel van het pand van EHAH aan de Willemsstraat met roze verf beklad. De actiegroep die hiervoor verantwoordelijk was, protesteerde middels deze daad tegen ‘de kwalijke visie en werkwijze van EHAH’.¹

De meeste bezoekers van de ontmoetingsdag van Onze Weg, die het afgelopen najaar plaatsvond in Gouda, zijn zich waarschijnlijk niet bewust geweest van het feit dat in de nacht daaraan voorafgaand ook hier een dergelijk incident had plaatsgevonden. De beheerders van de kerk vertelden dat een aantal mensen de voorgevel van de kerk beklad had met verf. Toen de organisatoren van de ontmoetingsdag hoorden welke kleur deze verf had (roze dus), ging een lampje branden. Achteraf is duidelijk geworden dat het inderdaad ging om een protestactie naar aanleiding van ons initiatief. Hieronder vindt u een krantenbericht uit de streekkrant “Rijn en Gouwe”.

Karikatuur

Het gaat hier om incidenten veroorzaakt door kleine groepen mensen die hun boekje te buiten gaan. Onze bedieningen worden ook op andere wijzen ‘bestreden’. Er is natuurlijk niets tegen een open debat over homoseksualiteit waarbij men argumenten uitwisselt. De vraag is echter: worden wij wel serieus genomen? Of zijn we bij voorbaat al ‘verdacht’ zeker als we spreken over verandering. De moderne mens is er allang uit: homoseksuelen kunnen niet veranderen. Alleen al stilstaan bij de mogelijkheid van verandering is voor hem een gepasseerd station. Een christen met een homoseksuele achtergrond die getuigt van de verandering die God in zijn leven bewerkt heeft en misschien nu getrouwd is, is óf nooit ‘zo’ geweest, óf hij is het nog steeds. Pijnlijk als juist ook in kerkelijke kring dit wantrouwen leeft en geuit wordt. Vaak wordt eerst een karikatuur geschetst van wat wij zouden verstaan onder ‘verandering’. Vervolgens wordt deze karikatuur verwezen naar het rijk der fabelen. In een debat hoeft men niet te verwachten dat men het meteen eens wordt met de ander, maar waarom laat men wat wij vertellen niet gewoon staan?

Homobeweging

De kritiek op christelijke bedieningen die mensen helpen een uitweg te vinden uit homoseksualiteit, is vaak afkomstig uit de homobeweging. Deze kritiek is niet altijd objectief, men probeert een beeld te schetsen over onze werkwijze, opzet en bedoelingen, dat maar ten dele overeenkomt met de werkelijkheid. Dit is de reden dat Bob Davies in zeven stellingen de homobeweging uitdaagt haar kritiek te toetsen aan de werkelijkheid. "Als de homobeweging nu eens deze zeven dingen zou willen toegeven", luidt de titel van het artikel dat hij schreef, waarvan u de vertaling hieronder vindt. Hoewel Davies dit artikel schrijft als reactie op wat hij waarneemt in de VS, is een en ander zeker van toepassing op onze Europese situatie. Bob Davies heeft een homoseksuele achtergrond, is getrouwd, een tijdlang is hij directeur geweest van Exodus Noord-Amerika.

Uit: *Rijn en Gouwe*, 14 januari 2004

Bekladders kerk moeten schade vergoeden

GOUDA – Twee tegenstanders van de christelijke beweging 'Onze weg' moeten de schade vergoeden voor het bekladden van het kerkgebouw van pinkstergemeente De Morgenstond aan de Lage Gouwe. Het pand werd op 7 november vorig jaar met roze verf besmeurd. De schoonmaak kostte de kerkgemeente 375 euro.

In totaal moesten er gisteren vier actievoerders voorkomen bij de Goudse politierechter: mannen afkomstig uit Volkel (25), 's Hertogenbosch (23) en Utrecht (26). Een vierde was anoniem gedagvaard. Twee gingen er uiteindelijk vrijuit.

'Onze weg' is volgens de verdachten een christelijk-fundamentalistische anti-homostichting, die erop uit zou zijn om homoseksuelen te 'genezen'. De dag na de bekladding hield 'Onze weg' namelijk een bijeenkomst bij de Goudse pinkstergemeente. Uit protest hiertegen bespoot het tweetal de gevel van het gebouw.

Twee Goudse parkeercontroleurs betrapten de actievoerders, toen zij samen met tenminste twee anderen de gevel van De Morgenstond onder handen namen. Hierop vluchtten ze in verschillende richtingen. Uiteindelijk werden vier verdachten opgepakt. De rechter achtte bij twee van hen de betrokkenheid echter niet bewezen.

Een van de veroordeelden vroeg de rechter de door justitie geëiste 200 euro boete aan Stop Aids Now te schenken. Hierop besloot de rechter de boete geheel voorwaardelijk te maken. De veroordeelde beloofde dit bedrag zelf aan het goede doel over te maken.

Dit artikel is met toestemming overgenomen.

Als de homobeweging nu eens deze zeven dingen zou willen toegeven

door Bob Davies

1. Ik wil graag dat zij zouden toegeven dat veel mensen niet gelukkig zijn met hun homoseksualiteit en dat dit een innerlijk conflict is, gebaseerd op legitieme, intelligente, religieuze en morele overtuigingen - niet alleen maar het resultaat van een zogenaamde "homofobe" gemeenschap die schuld op mensen laadt die zich niet aanpassen aan een heteroseksuele ethiek. Stop met het opplakken van goedkope en onjuiste labels zoals "geïnternaliseerde homofobie" om onze motieven te verklaren.

2. Ik wil graag dat zij zouden erkennen dat homo' s en lesbiennes een significante verandering in hun seksuele gevoelens en verlangens kunnen ervaren, ook al zullen ze nooit volledig heteroseksueel zijn in hun seksuele gedachten en gevoelens.
Wees eerlijk genoeg om toe te geven dat zo' n verandering veel betekent en echt is, zelfs wanneer deze niet voor 100% compleet is.

3. Ik wil graag dat zij zouden erkennen dat velen die voorheen homoseksueel of lesbisch waren een grotere mate van vrede en voldoening gevonden hebben nadat zij de homoseksuele levenswijze verlaten hebben, dan zij ooit ervaren hebben toen zij de homoseksualiteit nog omarmden. Niet alle "ex-homoseksuelen" zijn miserabel, alsmaar aan het bedenken hoe ze in het geheim hun homoseksuele lusten kunnen bevredigen zonder betrappt te worden.

4. Ik wil graag dat zij zouden erkennen dat veel voormalige homoseksuelen en lesbiennes echt vreugde beleven aan hun huwelijk
De meeste ex-homoseksuelen en -lesbiennes gaan geen huwelijk aan in een vruchteloze poging om aan de homoseksualiteit te "ontsnappen", het feit dat zij trouwen is een natuurlijk gevolg van het feit dat zij met dat probleem in hun leven tot klaarheid gekomen zijn.

5. Ik wil graag dat zij zouden erkennen dat alle mensen net zoveel recht hebben om naar een heteroseksuele leefwijze te streven als zij doen met betrekking tot homoseksualiteit. Ex-homo' s en -lesbiennes zouden niet lastig gevallen en geheld moeten worden door de homogemeenschap. Maar ik heb nog nooit een van die leiders zich uit horen spreken tegen het geweld (zoals bomdreigingen en fysiek / verbaal geweld) dat sommige mensen aanhoudend uiten tegen Exodus-bedieningen.

6. Ik wil graag dat zij zouden stoppen om onze beslissing om homoseksualiteit te verlaten gelijk te stellen met "haat" en "onverdraagzaamheid" jegens homo' s en lesbiennes.
Wij haten homo' s niet; wij wensen eenvoudig te leven vrij van homoseksualiteit. Plak geen gemene etiketten op onze motieven. Dat is veroordelend en oneerlijk.

7. Ik wil graag dat religieuze leiders in de homobeweging zouden toegeven dat hun bevestiging en bevordering van monogame homoseksuele relaties een façade is.
Veel -bijna alle- mannen en vrouwen die een langdurige relatie hebben, zijn seksueel niet monogaam, maar de homokerken spreken hun leden er niet op aan als zij "overspel" bedrijven buiten hun "homohuwelijk". Ook nemen zij geen tuchtmaatregelen tegen homo' s en lesbiennes die seks hebben alvorens zij zich verbinden in een ' heilige eenwording" met hun partner.

Copyright (C) 1995-1997 NARTH

Dit artikel is afkomstig van de volgende site: <http://www.narth.com/docs/7things.html>. Het is overgenomen overeenkomstig de voorwaarden zoals die geformuleerd zijn door NARTH: <http://www.narth.com/copyright.html>
Het artikel is vertaald door Ine Wildschut.

¹ "De Oogst", september 2002, blz. 11 "Queer Guerilla – bureau EHAH opnieuw doelwit van agressie."